

Scénář k rozhlasové reportáži ZŠ Hroznová

Pan Vacek se narodil roku 1940 v Brně a prožil zde celý svůj život. Jeho vzpomínky na historické milníky našich dějin ukazují, jak se tyto chvíle odrazily v životech běžných lidí. Takto vzpomíná na konec války, který jako pětiletý chlapec prožil v Žabovřeskách.

„Přijeli Rumuni, to byli spojenci Němců.....a byli tam dva, tři dny a potom odjel pryč.“

Konec 40. let a nástup komunistů k moci znamenal i změny v životech dětí.

„ V těch Žabovřeskách tam byla dost silná katolická církev.“

„ Tam byl kostel Salesiánskej.....co jsme chodili do těch deseti, jedenácti let.“

„Ty kněží tam bydleli, oni nebyli ještě doštudovaní...“

„a tak ti se nám věnovali..... nebo diapozitivy.“

„Tam jsme se zabavili, no a potom holt je vyhnali.....ja nevím, co se s nima stalo.“

Poválečná léta byla obdobím nedostatku běžných potravin a zboží...

„ Co bylo... Byly potravinový lístky.....Hospodský ustříhl 100 gramů masa...“

„ Tak v roce 53 byla měnová reforma..... a druhý den jsem šel se stovkama pro rohlíky...“

V roce 1968 pan Vacek pracoval v brněnské Zbrojovce. Vstup vojsk Varšavské smlouvy vnímal takto.

„ A to v noci už bylo slyšet, po jedné hodině v noci..... přivázeli ty ruský vojáky...“

„Jsem šel normálně do práce na půl sedmou...“

„ U Zbrojovky už stáli vojáci ruští.....a kulometry tam měli nastavený k tomu kostelu.“

Události po roce 1989 ovlivnily i vývoj průmyslové výroby v Brně, světoznámou Zbrojovku nevyjímaje.

„ Fabrika šla zu grunt..... propouštěli se lidi...“

„ Ale Zbrojovka jako taková dopadla z těch brněnských fabrik nejhůř.“

„ Takže ten průmysl v Brně.... Dopltil po té revoluci nejvíc...“

Děkujeme Vám za vaše osobní vzpomínky a přejeme Vám hodně zdraví a sil.